

Σε μια αποκαλυπτική ανακοίνωση προχώρησε η ομοσπονδία υπαλλήλων του ΟΑΕΔ. Οι εργαζόμενοι του ΟΑΕΔ απαντούν στα κύρια επιχειρήματα της κυβέρνησης για τα προγράμματα «ενεργητικής αντιμετώπισης της ανεργίας», και συγκεκριμένα για τα περίφημα βάουτσερ, τα οποία εμφανίζονται σαν λύση στο πρόβλημα της ανεργίας. Στην ουσία είναι υλοποίηση της γραμμής «η κρίση είναι ευκαιρία» από τη μεριά του κεφαλαίου, αφού μιλάμε για δωρεάν εργασία που προσφέρεται σε επιχειρήσεις με εξευτελιστικούς μισθούς των 400 ευρώ και πρόσχημα την κατάρτιση του ανεργου σε νέες δεξιότητες.

Το πρώτο επιχείρημα είναι ότι αυτές οι εργασιακές εμπειρίες που προσφέρουν οι εταιρείες και τα ΚΕΚ οδηγούν στη μόνιμη πρόσληψη του εργαζόμενου, πράγμα που όπως λένε οι εργαζόμενοι του ΟΑΕΔ δεν προκύπτει από κανένα τέτοιο πρόγραμμα. Οι «ωφελοούμενοι» σχεδόν πάντα απολύονται με το πέρας του προγράμματος. Δεν μειώνεται η ανεργία, ίσα ίσα ένα αφεντικό θα προτιμά να τη βγάξει με τέτοιους τσάμπα εργαζόμενους, παρά να προσλάβει κανονικούς, άρα διαιωνίζεται το πρόβλημα.

Επίσης, η κατάρτιση είναι τις περισσότερες φορές για τα μάτια του κόσμου, «για να πάρει το ΚΕΚ τα λεφτά». Αντίθετα η δουλειά στην εταιρεία είναι πέρα για πέρα αληθινή.

Πρόκειται λοιπόν για σκανδαλώδη επιδότηση των επιχειρήσεων, όχι μόνο με δωρεάν εργασία αλλά και με ζεστό χρήμα. Για κάθε άνεργο δίνονται 5.400 ευρώ, από τα οποία μόλις 1.600 πάνε στον άνεργο. Τα υπόλοιπα ξεκοκαλίζονται μεταξύ εταιρείας, ΚΕΚ και άλλων επιτήδειων!

Καταδεικνύεται επίσης ο βρόμικος ρόλος που παίζουν τα ΚΕΚ σε αυτό τον φαύλο κύκλο επισφάλειας και εκμετάλλευσης, καθώς επιδοτούνται να παίζουν το ρόλο του μεσάζοντα. Ιδιωτικοποιείται έτσι ακόμη και η εύρεση εργασίας.

Η πραγματική στόχευση όμως αυτών των προγραμμάτων είναι η δημιουργία ενός ευέλικτου και απασχολήσιμου εργατικού δυναμικού που θα αναζητά πακέτα απασχόλησης και πακέτα κατάρτισης, χωρίς μόνιμη δουλειά και μισθό. Είναι ευνόητο πως και μόνο η ύπαρξη αυτής της εργασιακής σχέσης πιέζει τους μισθούς και συνολικά τους όρους εργασίας όλων των εργαζόμενων προς τα κάτω. Γι' αυτόν το λόγο και προωθούνται από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η συλλογικότητα Attack («Επίθεση») στη Επισφάλεια επιδιώκει να δώσει κινηματική και πολιτική απάντηση, δηλαδή τη συσπείρωση όλου αυτού του δυναμικού και ειδικά της νεολαίας που παίζει το ρόλο του πολιορκητικού κριού σε αυτά τα προγράμματα, για τον κοινό αγώνα με όλη την εργατική τάξη. Η ειρωνεία της ιστορίας είναι ότι πρέπει να ξαναθυμηθούμε τις πρώτες στιγμές του εργατικού κινήματος το 19ο αιώνα, όπου μία διαμάχη μέσα στα νεαρά τότε σωματεία ήταν κατά πόσο μπορούν να συμμετέχουν άνθρωποι ανάλογα με την εθνική και φυλετική τους ταυτότητα. Σήμερα πρέπει να οικοδομήσουμε ένα κίνημα που όχι μόνο δεν θα κάνει διακρίσεις ανάμεσα στις εργασιακές σχέσεις, αλλά θα πολεμά την επισφάλεια και την ευελιξία οργανώνοντάς τις και δίνοντάς τους φωνή και διεκδίκηση. Αυτό είναι το μεγάλο και φιλόδοξο σχέδιο της Attack.